

Orzecznictwo przytoczone przez Sąd odnosi się do dostępu do akt w związku z istnieniem akt, które dotyczą lub odnoszą się do skarżącej.

Skarżąca wniosła środek zaskarżenia na postanowienie o zawieszeniu wydane przez sąd krajowy, ponieważ nie zgadzała się z tym, aby decyzja Unii dotycząca spornych decyzji Komisji stanowiła kwestię wstępną przy orzeczeniach w sprawach powództw o odszkodowanie Lazarus Kft. Skarżąca i jej przedstawiciel prawny mogą zostać uznani za tę samą osobę dla celów prawnych w sprawie, w której istnieje pełnomocnictwo ogólne ustanowione pomiędzy obydwojema, to znaczy w sprawie powództwa o odszkodowanie rozpatrywanego przez sąd krajowy.

Z uwagi na to, że pełnomocnictwo udzielone przez skarżącą jej przedstawicielowi prawnemu odnosiło się wyłącznie do powództwa o odszkodowanie rozpatrywanego przez sąd krajowy, przedstawiciel prawny nie miał obowiązku informowania skarżącej w „rozsądnym” terminie w rozumieniu prawa Unii, ani też nie miał obowiązku wnoszenia o doręczenie pełnego tekstu spornych aktów, ponieważ jego pełnomocnictwo nie obejmowało tych kwestii. Sama tylko skarżąca mogła osobiście zwrócić się z wnioskiem od chwili, w której dowiedziała się o tym, że uregulowanie Unii dotyczyło jej interesów.

II. Błąd w interpretacji i stosowaniu orzecznictwa dotyczącego „rozsądnego terminu”

Przytoczone przez Sąd orzecznictwo nie może zostać przeniesione na grunt niniejszej sprawy, ponieważ okoliczności przywołanych spraw nie są identyczne z okolicznościami niniejszej sprawy.

III. Błąd w kwalifikacji pisma Komisji z dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd krajowy wydał orzeczenie odmowne w sprawie dotyczącej skargi OPS Újpest Kft. opierając się w tym celu na spornym piśmie informującym pozwaną. Wspomniany wyrok naruszył interesy skarżącej i w sposób istotny zmienił jej sytuację prawną, ponieważ na podstawie wspomnianego pisma sąd krajowy stwierdził, że organ krajowy zgodnie z prawem przyznał pomoc.

IV. Naruszenie prawa do obrony skarżącej. Naruszenie i nieprawidłowe stosowanie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem

Pomimo że Sąd zarządził środki organizacji postępowania, to jednak nie wezwał on stron do przedstawienia uwag odnośnie do tego, czy skarga została złożona w terminie. Sąd zbadał kwestię złożenia skargi po terminie po raz pierwszy w postanowieniu i oddalił skargę na tej podstawie bez umożliwienia stronom, a w szczególności skarżącej, przedstawienia argumentów i sprzeciwu w tym względzie.

Ponieważ nie spełniono wspomnianego wymogu, nie przedstawiono dokumentu, który mógłby wykazać stanowisko skarżącej odnośnie tego, czy skarga została złożona w terminie.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 25 lutego 2020 r. – Rottendorf Pharma GmbH / Hauptzollamt Bielefeld**

(Sprawa C-92/20)

(2020/C 201/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rottendorf Pharma GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 239 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on zwrot należności celnych w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, w której towary niewspólnotowe przywiezione przez osobę zainteresowaną zostały powrotnie wywiezione poza obszar celny Wspólnoty, i okoliczności, które doprowadziły do powstania długu celnego, nie były wynikiem oczywistego niedbalstwa ze strony osoby zainteresowanej?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Schwechat (Austria) w dniu 25 lutego 2020 r. – JU / Air France Direktion für Österreich

(Sprawa C-93/20)

(2020/C 201/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Schwechat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JU

Strona pozwana: Air France Direktion für Österreich

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 31 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 4 Konwencji o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku opóźnionego dostarczenia bagażu zarejestrowanego, uszkodzenie tego bagażu, które miało miejsce na pokładzie statku powietrznego lub w czasie, gdy zarejestrowany bagaż pozostawał pod opieką przewoźnika, należy zgłosić przewoźnikowi nie później niż w terminie siedmiu dni od daty oddania bagażu do dyspozycji odbiorcy, pod rygorem wyłączenia prawa powództwa przeciwko przewoźnikowi, z wyjątkiem przypadku oszustwa z jego strony?
2. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 31 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 4 konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku opóźnionego dostarczenia bagażu zarejestrowanego, uszkodzenie tego bagażu, które miało miejsce na pokładzie statku powietrznego lub w czasie, gdy zarejestrowany bagaż pozostawał pod opieką przewoźnika, należy zgłosić przewoźnikowi nie później niż w terminie dwudziestu jeden dni od daty oddania bagażu do dyspozycji odbiorcy, pod rygorem wyłączenia prawa powództwa przeciwko przewoźnikowi, z wyjątkiem przypadku oszustwa z jego strony?

⁽¹⁾ 2001/539/WE: Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria) w dniu 25 lutego 2020 r. – Land Oberösterreich / KV

(Sprawa C-94/20)

(2020/C 201/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Linz